

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.149 van 11 maart 2004
in de zaak A.132.881/XIV-13.773.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat E. DELVAUX,
 kantoor houdende te 3800 SINT-TRUIDEN,
 Stationstraat 10 A

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 5 april 1973 en van Marokkaanse nationaliteit, op 11 februari 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 november 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij op dezelfde datum overhandigd;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 februari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 8 augustus 2002 en verklaart zich vluchteling op 9 augustus 2002.

1.2. Op 18 november 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 4 december 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing.

2. Overwegende dat in het auditoraatsverslag een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* wordt opgeworpen; dat deze exceptie als volgt wordt geadstrueerd:

“Uit het dossier blijkt dat de beslissing aan verzoeker per bode betekend werd op 4 december 2002. (adm. doss., eigen nummering, stuk 1). Aangezien de bestreden beslissing werd betekend per bode op woensdag 4 december 2002, begint de termijn om een beroep in te dienen bijgevolg te lopen op donderdag 5 december 2002 om te eindigen op vrijdag 3 januari 2003. Het verzoek tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring werden ingediend op 11 februari 2003. Het verzoekschrift werd bijgevolg buiten de wettelijke termijn van dertig dagen ingediend.

In het verzoekschrift erkent verzoeker dat het beroep werd ingesteld meer dan dertig dagen nadat hem kennis van de bestreden beslissing was gegeven. Hij wijt dit aan overmacht. Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn verblijf in het gesloten centrum van 18 november 2002 tot 15 januari 2003, niet op de hoogte was dat hij binnen de termijn van dertig dagen beroep moest indienen. Verzoeker stelt dat de termijn dan ook ingaat op 15 januari 2003.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de bestreden beslissing in ontvangst heeft genomen. De beroepstermijn kan slechts worden verlengd indien verzoeker ten gevolge van overmacht in de absolute onmogelijkheid verkeert om binnen de wettelijke termijn beroep in te stellen. De bewijslast van het bestaan van overmacht ligt bij verzoeker en verzoeker toont niet aan dat hij in de absolute onmogelijkheid verkeerde door zijn verblijf in een gesloten instelling, om beroep in te stellen.

Verzoekende partij heeft verzuimd het beroep tot nietigverklaring binnen een termijn van dertig dagen in te dienen. Overeenkomstig artikel 3 en artikel 20 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 werd het verzoekschrift niet ontvankelijk ingediend.

Overeenkomstig artikel 24, tweede lid van de wetten op de Raad van State wordt dit verslag beperkt tot de exceptie die de oplossing van de zaak mogelijk maakt.”;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 4 december 2002 een ontvangstbewijs ondertekent afkomstig van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarin hij uitdrukkelijk bevestigt “hierbij de in rubriek vermelde beslissing te hebben ontvangen”, zijnde een kopie van de thans bestreden beslissing; dat uit het administratief dossier eveneens blijkt dat op 4 december 2002 het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een kopie van de briefwisseling die aan verzoeker werd verzonden, heeft verstuurd naar de Advocaat van verzoeker; dat bijgevolg vaststaat dat zowel verzoeker als zijn Advocaat kennis hadden van het feit dat verzoeker de bestreden beslissing op 4 december 2002 ontving;

Overwegende dat in de bestreden beslissing het volgende wordt vermeld:

“Het beroep tot nietigverklaring en het beroep tot schorsing moet u inleiden door afzonderlijk gedagtekende verzoekschriften die door u of door uw advocaat zijn ondertekend. U dient deze per post aangetekend toe te zenden aan de Heer Eerste Voorzitter van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel. Deze beroepen dienen te worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing. De dag van de kennisgeving is niet in deze termijn inbegrepen. Het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient ingediend te worden binnen de termijn bepaald door de rechtsspraak van de Raad van State (op straffe van onontvankelijkheid).”;

Overwegende dat verzoeker bijgevolg wist of kon weten dat hij het verzoekschrift tot nietigverklaring en tot schorsing moest indienen binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de bestreden beslissing; dat verzoeker niet het causaal verband bewijst tussen zijn verblijf in een gesloten centrum van 18 november 2002 tot 15 januari 2003 en de onmogelijkheid tijdens die periode tijdig een annulatie- en een schorsingsberoep in te dienen; dat er bijgevolg geen sprake is van overmacht en dat in het auditorsverslag terecht wordt besloten dat verzoeker heeft verzuimd de beroepen in te dienen binnen een termijn van dertig dagen, zoals voorgeschreven door de artikelen 3 en 20 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat de ingestelde vorderingen bijgevolg *ratione temporis* onontvankelijk zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.